

a optimi Parentis percussores nefario ausu, Regno paterno
 adant, patrimonio et fortunis omnibus evertunt, penitusque
 successione legitima jure excluderunt. Reclamant denique fa-
 leges Regni, utpote quas pedibus conculcasse Regiorum per-
 ures luculenter apparet. Illi namque regalem statum Regis
 sustulerunt, stirpem regiam à jure ac spe successione re-
 uerunt, optimates / Senatu, cujus digniorem equè ac potiore
 tem constituebant, eiecerunt, plebeiorum uero ordinem peri-
 uerunt, ac nouum seculis prioribus inauditum sta-
 um, qui militaris appellari debet, instituerunt. O miserabilem
 Regum iurium omnium tam humanorum, quam diuinorum,
 am naturalis, quam civilis, tam privatorum quam publicorum,
 am nefando parricidio iunctam, violationem! Quis est, qui
 non diras impreceatur tanti, tam inauditi, tamq inusitati sce-
 leris auctoribus, qui non omnium grauissimi parricidii Re-
 gias Anglicos reos esse clamitet? Certè quemadmodum
 inprovisa magis feriunt, ita inopinatos cum res adeoq noua op-
 primat, nemo sic ferus ac ferreus reperitur, atq omni sensu
 humanitatis alienus, uel à Regie Majestatis respectu aver-
 sus, cui in pectore luctum privatam, cum publico moerore
 conjunctum, non excitet miserabilis tam sacri capitis et mira-
 bilis caedes. Plura pratermittenda heic mihi sunt, dum mul-
 titudine rerum obruor, atq ad finem festinando breuita-
 tem consector. Huic tamen satis fidelem nauare operam
 in rebus amplissimis ac diffusissimis quis potest? Quare uel tam
 sequar lineam, atq necessaria magis quam curiosa subtilita-
 te etiam pauca quedam de facinoris sine adijciam. Quasi si-
 ni scilicet Regem suum occiderint Angli, non per guttas, ductin
 sillabos, sed cum impetu quodam effundam. Non uero ita est, ut
 nonnulli tradiderant: quod pro Regimine Regio popularem eu-
 nationem, quam Democratiam uocant Politici, constituerent
 uerint Regicidæ. Reges ipsi esse uolebant: utpote qui nul-
 lare, et omnibus imperare jam dudum pridem didice-
 rant. Pro uno proinde Regem quadraginta Tyrannos
 Regum tantis cum triginta, vi sufficere credidisset olim Athe-
 nis ciuitas, plus satis onerata si uel unum fuis-
 set Regem. Ita nimirum duorum cum Rege ipso regna-
 rum Regum acceperant. Sed tempora modosq
 diu